

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Et Par Ord i Anledning af den gamle Præsts Skrivelse til Fyens og Ribes kaarede Bispe (i Skilderiet No. 54 og 55)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1039. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1811_163-txt-shoot-idm318.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Endelig gives en Formaning om, ei at tabe Præsternes Fremgang i Kundskab af Sigte. 1040 Grundig Indsigt i de hellige Skrifter er vist nok en billig Fordring til alle Ordets Tjenere, men Man maa aldrig glemme, at der behøves langt mere sammenslæbt Kundskab til at fordreie end til at forstaa Skrifterne. Præsten bør have grundig Kundskab i de gamle Sprog og i Historien, især efter Kristi Fødsel; thi uden den kan han i vore Tider neppe blive fast i den sande Lærdom; men aldrig mægtig til at gendrive dem, som sige imod. Denne Kundskab, og fremforalt et fortroligt Bekendtskab med Bibelen, er det imidlertid ikke Man almindelig mener, naar Man taler om Præstens Stigen i Kundskab og Fremgang med Tiden; men derimod Bekendtskab med de nyeste Bibelfjenders Bortforklaringer af Kristendommens Grundsandheder, med Døgnbladene, Børnebøger og Muldskrifter. Det er nu engang Tidsalderens Kendemærke at foragte alt Gammelt, undtagen Synden, og at vurdere Kundskab ene efter Glimmeren, den kan berede, eller efter Nyttens for Hverdagslivet med dets jordiske Sysler. Intet Under altsaa, at det ebraiske Sprog, som ene kan bruges til at forstaa den foragtede Bibel, paa det skammeligste afjaskes og forsømmes paa de fleste Høiskoler. Intet Under, at selv Græsk og Latin, som fordre saameget Hovedbrud og ikke indrente en Skilling, læres daglig slettere, og at der nu slet ikke ved den græske Undervisning tages Hensyn paa Testamentet, hvis Forstand dog altid *hos Kristne* maa være Hovedøiemedet. Intet Under endelig, at mangen Skoledørs passeligste Overskrift er: 1041 aliquid in omnibus et nihil in toto. Sandt og vist er det, at denne Adfærd giver Videnskaben sit Banesaar og at den, udjaget af Præstegaardene, ei længe mægter at friste sit kummerlige Liv i Høiskolens Fængsel; men hvad nytter det at udraabe Sligt i Ørken? Faa ville høre det, denne Verdens Kloge le i deres Inderste over enhver Advarsel og skyde Skylden paa Sværmeriet og det tykke Blod; men om end selv Jordens Konger vilde lægge det paa Hjerte, hvad da? kan de tilbagegive den mistede Tro paa Sjælens Høihed formedelst sit Slægtskab med Guddommen; eller er Videnskabelighed mulig uden den? Nei sandelig, ligesaa lidet som Ptolemæerne, som Trajan og Antoninerne, efterat Religionen var falden, mægtede at oplive Videnskaberne, ligesaa lidt vil Konge eller Bisp kunne gøre det nu. Kan det guddommelige Ord igen gribe Sjælene og opvarme Hjerterne, da maa Videnskaberne blomstre, thi da kappes selv menig Mand om, at hædre og understøtte dem som holde sig til *Bogen*; og naar Bibelen elskes over Alt paa Jord, kan der aldrig fattes Ungersvende og Mænd, som med Glæde opoffre Livet til dens Forstand og Forsvar. Skeer det derimod ikke, og maa den *solomstraalede Dronning, Religionen*, flygte for *Dragen* ind i Ørken og fødes der sin beskikkede Tid: da ve dig, Europa! ei længe skal du da bryste dig i Høisædet, men falde som Babel, og vorde Mørkets og hver uren Aands Bolig.